

Теорема. Якщо ізотоп абелевої групи i -лінійний, то її σ -парастроф є $i\sigma^{-1}$ -лінійним для усіх $i \in \{1,2,3\}$ та усіх $\sigma \in S_3$.

Література

1. Sokhatskyj F., Syvakivskyj P. On linear isotopes of cyclic groups. Quasigroups and related systems, 1994, Vol. 1, 1, 66-76.
2. Белоусов В. Д. Основы теории квазигрупп и луп – М.: Наука, 1967 – 222 с.
3. Сохацький Ф. М. Про ізотопи груп. II. // Український математичний журнал. – 1995. – Вип. 47, № 12. – С. 1935–1948.
4. Белявская Г. Б., Табаров А. Х. Ядра и центр линейных квазигрупп // Известия АН Республики Молдова. Математика. – 1991. – № 3(6). – С. 37–42.
5. Белявская Г.Б. Квазигруппы. Тождества с подстановками, линейность и ядра. – LAP, Германия, 2013. – 72 с.

УДК 512.548.7

ОРТОГОНАЛЬНІСТЬ ТА РЕТРАКТНА ОРТОГОНАЛЬНІСТЬ

І. В. Фриз

Часто в теорії квазігруп термін “ортогональність” відноситься до декількох різних понять, які є узагальненнями ортогональності бінарних (двомісних) операцій. Ми будемо дотримуватися означення ортогональності із [1]. Для опису інших означень ортогональності читач може звернутися до [2], [3] або [4], які є частковими випадками означення із [1].

Ортогональність n -арних операцій більш вивчена для випадку $n = 2$. Детальний огляд теорії ортогональних бінарних операцій зроблений у [5]. Але якщо $n > 2$, то багато питань залишаються без уваги, оскільки вони не мають аналогів у бінарному випадку. Одне із таких питань це ортогональність ретрактів операцій.

Поняття ретрактної ортогональності автором та Ф. М. Сохацьким було введено у [6], як інструмент блочно-рекурсивного алгоритму для побудови ортогональних n -арних операцій, але це поняття залишилося не дослідженим. Саме тому нашою метою є встановлення зв'язків між ортогональністю та ретрактною ортогональністю.

Перш за все нагадаємо основні поняття.

Означення 1. [1] Вибірка n -арних операцій f_1, \dots, f_k ($n \geq 2, k \leq n$) визначена на множині Q називається ортогональною, якщо система

$$\begin{cases} f_1(x_1, \dots, x_n) = b_1, \\ \dots \\ f_k(x_1, \dots, x_n) = b_k \end{cases}$$

має точно m^{n-k} розв'язків для будь-яких $b_1, \dots, b_k \in Q$. Якщо $n = k$, то ця система має єдиний розв'язок. Якщо ж $k > n$, то вибірка операцій f_1, \dots, f_k називається ортогональною, якщо кожна її n -підвибірка є ортогональною.

Нехай $f \in n$ -арною операцією, яка визначена на множині Q , і нехай

$$\delta := \{i_1, \dots, i_k\} \subseteq \overline{1, n}, \quad \{j_1, \dots, j_{n-k}\} := \overline{1, n} \setminus \delta, \quad \bar{a} := (a_{j_1}, \dots, a_{j_{n-k}}).$$

Операція $f_{(\bar{a}, \delta)}$ визначена рівністю

$$f_{(\bar{a}, \delta)}(x_{i_1}, \dots, x_{i_k}) := f(y_1, \dots, y_n),$$

де $y_i := \begin{cases} x_i, & i \in \delta, \\ a_i, & i \notin \delta, \end{cases}$ називається (\bar{a}, δ) -ретрактом або δ -ретрактом операції f .

Операції $f_{1;(\bar{a},\delta)}, f_{2;(\bar{a},\delta)}, \dots, f_{k;(\bar{a},\delta)}$ називаються подібними δ -ретрактами n -арних операцій f_1, f_2, \dots, f_k , якщо $\bar{a}_1 = \bar{a}_2 = \dots = \bar{a}_k$.

Означення 2. [6] Нехай $\delta \subseteq \overline{1, n}$ та $|\delta| = k$. Тоді k -вибірка n -арних операцій називається δ -ретрактно ортогональною, якщо всі вибірки подібних δ -ретрактів цих операцій є ортогональними.

Якщо $\delta = \{i\}$, тоді δ -ретрактна ортогональність операції f_i вироджується в її i -оборотність. Якщо $\delta = \overline{1, n}$, тоді ретрактна ортогональність операцій f_1, f_2, \dots, f_k є ортогональністю.

Нижче наведені твердження описують різницю між ортогональністю та ретрактною ортогональністю.

Теорема 1. Якщо для деякого $\delta \subseteq \overline{1, n}$ вибірка n -арних операцій є δ -ретрактно ортогональною, тоді вона є ортогональною.

Обернене твердження до теореми 1 не істинне.

Твердження 1. Нехай $k < n$ та $|\delta| = k$. Тоді існує k -вибірка ортогональних n -арних операцій така, що для деякого $\delta \subseteq \overline{1, n}$ вона не є δ -ретрактно ортогональною.

Як показано у [6], k -вибірку ретрактно ортогональних n -арних операцій можна побудувати за допомогою неповторної композиції кожної операції із деякої k -вибірки ортогональних k -арних операцій та довільних 1-оборотних $(n - k + 1)$ -арних операцій. Тому істинною є нижче наведена лема.

Лема 1. Кожна k -вибірка ортогональних k -арних операцій є продовжувальною до k -вибірки ортогональних n -арних операцій.

n -Арну операцію f будемо називати δ -роздільною, де $\delta = \{i_1, \dots, i_k\} \subset \overline{1, n}$, якщо існує s -оборотна $(n - k)$ -арна операція g і k -арна операція h такі, що f можна представити як

$$f(x_1, \dots, x_n) = g(x_{j_1}, \dots, x_{j_{s-1}}, h(x_{i_1}, \dots, x_{i_k}), x_{j_s+1}, \dots, x_{j_{n-k+1}}).$$

Лема 2. Нехай $\delta \subset \overline{1, n}$, $|\delta| = k$ і кожна операція з k -вибірки ортогональних n -арних операцій δ -роздільною. Якщо існує вибірка ортогональних подібних δ -ретрактів операцій цієї вибірки, тоді ця k -вибірка є δ -ретрактно ортогональною.

Література

1. Belyavskaya G. Orthogonal hypercubes and n -ary operations / G. Belyavskaya, G. L. Mullen // Quasigroups and Related Systems. – 2005. – N 13, 1. – P. 73–86.
2. Couselo E. Recursive MDS-codes and recursively differentiable quasigroups / E. Couselo, S. Gonzalez, V. Markov, A. Nechaev // Diskr. Math. and Appl. – 1998. – N 8, 3. – P. 217–247.
3. Dougherty S.T. Latin k -hypercubes / S.T. Dougherty, T.A. Szczepanski // Australasian Journal of Combinatorics. – 2008. – N 40. – P. 145-160.
4. Ethhier J.T. Strong forms of orthogonality for sets of hypercubes / J.T. Ethhier, G. L. Mullen // Discrete Mathematics. – 2012. – N 312. – P. 2050-2061.
5. Keedwell A.D., Denes J. Latin Squares and their Applications / A. D. Keedwell, J. Denes. – Budapest: Akademiai Kiado, 2015. – 545 p.
6. Fryz I. V. Block composition algorithm for constructing orthogonal n -ary operations / I. V. Fryz, F. M. Sokhatsky // Discrete mathematics, <http://dx.doi.org/10.1016/j.disc.2016.11.012> (in print).